

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/299/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914211570
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914211570.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej, v právnej veci navrhovateľa: Quantum Credit, a.s., so sídlom 821 01 Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zastúpený splnomocnenou Advokátskou kanceláriou PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom 821 01 Bratislava, Tomášikova 23/C, IČO: 36 668 745, proti odporkyni: V. R., rodená Y., narodená XX.XX.XXXX, bytom XXX XX F. XX, o zaplatenie 203,61 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa zo dňa 30.01.2015 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota číslo konania 10C/71/2014-35 zo dňa 15.01.2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti nárok navrhovateľa zamietol, v spojení s výrokom o trovách prvostupňového konania **p o t v r d z u j e .**

V nenapadnutom výroku **s a** rozsudku okresného súdu **n e d o t ý k a .**

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 161,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 5,72 eur od 04.09.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 14,87 eur od 04.10.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 76,07 eur od 04.11.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 55,65 eur od 04.12.2011 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 3,50 eur od 04.01.2012 do zaplatenia, všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol a rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., keď uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku 9,90 eur a v trovách právneho zastúpenia v sume 40,26 eur v stanovenej lehote. V odôvodnení rozsudku súd konštatoval, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa- Slovak Telekom a.s. a odporkyňou bola uzavretá zmluva o poskytnutí elektronických komunikačných služieb. Pokiaľ ide o nárok v časti týkajúcej sa zaplatenia sumy 161,99 eur za telekomunikačné služby poskytnuté právnym predchodcom navrhovateľa odporkyni, vrátane úrokov z omeškania ako sankcie za nezaplatenie tejto sumy v lehote splatnosti a vyúčtované predloženými faktúrami, súd navrhovateľovi v celom rozsahu vyhovel, nakoľko odporkyňa porušila zmluvné povinnosti vyplývajúce z ustanovenia § 42 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách a vyplývajúce z obsahu zmluvy o pripojení, pretože za poskytnuté služby právnym predchodcom navrhovateľa riadne a včas, teda v lehote splatnosti vyhotovených faktúr za poskytnuté telekomunikačné služby, nezaplatila. Súd priznal navrhovateľovi aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania za jednotlivé obdobia omeškania s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 1 a 2 v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom ku dňu omeškania. Súd návrh v časti o

zaplatenie sumy 47,80 eur s príslušenstvom, ako nezaplatenej zmluvnej pokuty, zamietol, s poukazom na ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka, ako neplatné zmluvné dojednanie, nespĺňajúce kritériá určitosti a zrozumiteľnosti podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka. Súd mal za to, že dojednanie zmluvnej pokuty v znení „v prípade porušenia akejkoľvek povinnosti...“ (s demonštratívnym výpočtom určitých povinností) je účastník povinný uhradiť zmluvnú pokutu v stanovenej výške, podmienku určitosti právneho úkonu nespĺňa. Zmluva o pripojení, ktorej súčasťou sú aj obchodné podmienky a dodatok, obsahuje niekoľko desiatok povinností účastníka rôznej závažnosti. Uvedená formulácia neumožňuje posúdenie porušenie ktorej povinnosti účastníka je sankcionované zmluvnou pokutou. Tomuto záveru podľa názoru súdu nebráni ani demonštratívny výpočet určitých povinností a to práve pre to, že je príkladný. Zároveň pre svoju neurčitosť neumožňuje posúdenie primeranosti výšky zmluvnej pokuty vo vzťahu k zabezpečenej povinnosti. Súd ďalej považoval dojednanie o zmluvnej pokute za neplatné aj z dôvodu, že dojednanie o povinnosti zaplatenia zmluvnej pokuty nesmie byť viazané na ďalšiu skutočnosť alebo úkon. V danom zmluvnom dojednaní je však zaplatenie zmluvnej pokuty viazané na ďalší úkon navrhovateľa a to vypojenie (SIM- karty). Zmluvná pokuta však musí byť dojednaná nepodmienená a nemožno jej vznik viazať kumulatívne na porušenie povinnosti, tak aj na následné vypojenie SIM- karty. Súd mal taktiež za to, že dojednaním o zmluvnej pokute je možné zaistiť iba splnenie určitej zmluvnej povinnosti, nie splnenie zmluvy ako celku. Je síce možné zvažovať generalizáciu dojednania o zmluvnej pokute v tom smere, že povinnosť k úhrade zmluvnej pokuty vzniká pri porušení akejkoľvek povinnosti vyplývajúcej z danej zmluvy, avšak v týchto prípadoch možno ťažko predpokladať, že dojednaná výška zmluvnej pokuty je primeraná pre všetky mysliteľné spôsoby porušenia povinnosti. Na základe uvedených argumentov potom súd nárok navrhovateľa na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol.

Proti rozsudku okresného súdu v časti, v ktorej nebolo návrhu vyhovené, podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Uviedol, že jeho právny predchodca spoločnosť Slovak Telekom a.s. na základe Zmluvy o pripojení a Dodatku k zmluve o pripojení zo dňa 8. 6. 2011 poskytoval odporčiny plnenia v zmysle predmetnej zmluvy riadne a včas, na základe čoho mu vzniklo právo vyfakturovať cenu služby, úrok z omeškania a zmluvnú pokutu, ktorú si navrhovateľ uplatnil v plnej výške, keďže odporčiny nespĺnila povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy, hoci jej boli poskytnuté plnenia vo forme zľavnených taríf, ktoré boli spojené s lehotou viazanosti 24 mesiacov. Zmluvné strany si v bode 4 Dodatkov dohodli, že pokiaľ účastník poruší zmluvné povinnosti, ktoré boli konkrétne špecifikované a presne vymedzené v bodoch dodatku a vo všeobecných podmienkach, je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške uvedenej v Tabuľke číslo 1 Dodatku. Jednou z povinností účastníka bolo riadne a včas platiť cenu služby. Keďže odporčiny cenu služieb riadne a včas neplatila, v dôsledku čoho mohol poskytovateľ služby odporčiny z pripojenia deaktivovať, vzniklo poskytovateľovi služby právo vyfakturovať odporčiny zmluvnú pokutu tak, ako bola dohodnutá v Dodatku k zmluve o pripojení. Navrhovateľ tak má za to, že ním uplatnená zmluvná pokuta nemôže byť považovaná za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Dôvodom neuznania nároku navrhovateľa na vyplatenie zmluvnej pokuty zo strany odporcu by bolo posúdenie, že platne dohodnutá zmluvná pokuta je s ohľadom na druh a povahu zabezpečovaného záväzku neprijateľne vysoká. Uplatnenie zmluvnej pokuty zo zmluvy sa neviaže na samotné odstúpenie od zmluvy, ale na porušenie zmluvných povinností, ktoré v tomto prípade boli nepochybne porušené. V bode číslo 4 Dodatku ku zmluve o pripojení je zrozumiteľne a jasne uvedené, že vypojenie SIM-karty je následkom porušenia zmluvne dohodnutých povinností a nie podmienkou zaplatenia zmluvnej pokuty. Bez ohľadu na tento úkon je odporca povinný v prípade porušenia zmluvne dohodnutých povinností zaplatiť zmluvnú pokutu. Navrhovateľ tak má za to, že zmluvná pokuta bola dojednaná nepodmienená a jej zaplatenie sa neviaže na ďalšiu skutočnosť. Navrhovateľ ďalej citoval zákonné ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka a argumentoval, že zákonom nie je určené, kde a ako má byť povinnosť, ktorá je zabezpečená zmluvnou pokutou, stanovená, teda kde konkrétne v zmluve a akým spôsobom. Nakoľko inštitút zmluvnej pokuty slúži ako zabezpečovací prostriedok zmluvných vzťahoch, považuje navrhovateľ jej dojednanie za absolútne oprávnené. Ustanovenia dodatku týkajúce sa dojednania zmluvnej pokuty presne určujú povinnosti po porušení ktorých má navrhovateľ právo vyfakturovať dohodnutú zmluvnú pokutu. Odporčiny pri podpise zmluvných dokumentov bola oboznámená s možnosťou jej uplatnenia. Navrhovateľ poukázal na bod 4 dodatkov, kde sa nachádza taxatívny výpočet povinností, po porušení ktorých má navrhovateľ právo uplatniť si dohodnutú zmluvnú pokutu. Aj napriek faktu, že v tomto ustanovení sa uvádza slovné spojenie „porušenie hociktorej povinnosti“, myslí sa tým porušenie hociktorej povinnosti z povinností výslovne vymenovaných. V uvedených súvislostiach má tak navrhovateľ za to, že ide o taxatívny výpočet povinností a nie exemplifikatívny. Dojednanú zmluvnú pokutu preto v žiadnom prípade nie je možné považovať za neplatný právny úkon. K otázke nemožnosti ovplyvnenia zmluvných podmienok považuje navrhovateľ za potrebné uviesť, že zo strany

účastníka stále ostáva iba na jeho slobodnom rozhodnutí. Nie je nejakým spôsobom nútený vstúpiť do zmluvného vzťahu, čo by založilo priestor pre posúdenie právneho úkonu ako absolútne neplatného z dôvodu absencie slobodnej vôle. Odporkyňa si slobodne bez nátlaku vybrala poskytovateľa služieb ako dodávateľa služieb a sama si vybrala okruh služieb. Potenciálny účastník má právo na relevantné informácie zo strany poskytovateľa služieb, na základe ktorých sa rozhodne, či vstúpi do zmluvného vzťahu. Na podporu svojich tvrdení navrhovateľ argumentuje, že na verejnosti je všeobecne známa formácia o tom, akým spôsobom dochádza k uzatváraniu zmlúv o ohľadom verejnej mobilnej telefónnej siete. Domnieva sa preto, že aj bežný spotrebiteľ má možnosť ovplyvniť uzatvorenie takejto zmluvy výberom vhodných zmluvných podmienok tak, aby mu tieto vyhovovali spolu s prijatím príslušných sankcií v prípade ich neplnenia. V závere odvolania navrhovateľ podotkol, že pri uzatváraní zmlúv s mobilnými operátormi je už notoricky známy stav, že niektorí spotrebiteľia uzatvárajú zmluvy výslovne so špekulatívnym zámerom, chcú získať nový mobilný telefón, zmluvu neplniť a spoliehať sa na to, že hoci z ich strany nevykonajú aktívne nijaký krok, nepreberajú poštu, nevyjadria sa, nezúčastnia sa pojednávania, ale nakoniec budú aj tak v súdnom konaní úspešní, nakoľko sú to „spotrebiteľia“. Takýto paušálny prístup by vytvoril (a možno už aj vytvoril) priestor pre nepoctivého spotrebiteľa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má navrhovateľ za to, že súd 1. stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci ohľadom nároku na priznanie zmluvnej pokuty. Navrhuje preto napadnuté rozhodnutie súdu 1. stupňa zmeniť tak, že súd návrhu v plnom rozsahu vyhovieť a súčasne si navrhovateľ uplatnil a vyčíslil trovy odvolacieho konania.

Vyjadrenie k odvolaniam podané nebolo.

V dôsledku odvolania krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p. a po nariadení pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 1 O.s.p. rozsudok v odvolaní napadnutom výroku v časti zamietnutého nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty a v nadväznom výroku o trovách prvostupňového konania podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania datovaným dňa 19.08.2014 domáhal voči odporkyni zaplatenia sumy 203,61 eur, spolu s príslušenstvom. Nárok mal navrhovateľovi, ako právnemu nástupcovi pôvodného veriteľa - spoločnosti Slovak Telecom, a.s., vzniknúť na základe Zmluvy o pripojení, ktorú uzatvorila spoločnosť Slovak Telecom, a.s. s odporkyňou dňa 08.06.2011 a predmetom ktorej bolo poskytnutie mobilných hlasových služieb v rámci programu RELAX 60+ a na základe Dodatku k Zmluve o pripojení zo dňa 08.06.2011, predmetom ktorého bolo poskytnutie zľavy na využívané služby v lehote viazanosti 24 mesiacov.

Okresný súd vykonal dokazovanie vo veci oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi - Zmluvou o pripojení zo dňa 08.06.2011 a Dodatkom k predmetnej zmluve o pripojení zo dňa 08.06.2011, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 02.12.2013 a najmä s obsahom jednotlivých faktúr vystavených právnym predchodcom navrhovateľa a po ich zvážení a vyhodnotení následne na podklade takto zisteného skutkového stavu zaujal súd právne stanovisko obsiahnuté v rozsudku, ktorým súd meritórne rozhodol.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej Občiansky zákonník), právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka kogentne ustanovuje, že pre platnosť dojednávania o zmluvnej pokute sa vyžaduje písomná dohoda zmluvných strán, v ktorej musí byť určená výška zmluvnej pokuty alebo určený spôsob jej určenia. Zároveň je však nepochybné, (hoci to zákonné ustanovenia o zmluvnej pokute expressis verbis neurčujú, avšak zo samotnej povahy tohto zabezpečujúceho právneho inštitútu

je zrejmé), že v dohode o zmluvnej pokute musí byť presne a jednoznačne určená a konkretizovaná aj povinnosť, ktorú zmluvná pokuta zabezpečuje a taktiež musí byť zrejmé či už z výslovného ustanovenia, alebo aspoň nespochybniteľne vyvoditeľné z kontextu samotnej zmluvy či povinnosti, ktorú zabezpečuje, kto a komu je povinný zmluvnú pokutu zaplatiť a za akých podmienok. Naplnenie týchto predpokladov vyžadujú aj všeobecné ustanovenia o náležitostiach akéhokoľvek právneho úkonu vyplývajúce z ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Za daných okolností vyvstáva predovšetkým otáznosť naplnenia požiadavky určitosti, zrozumiteľnosti a konkrétnosti tohto dojednaní. Bude preto nevyhnutné vychádzať striktne z textu konkrétneho dojednaní o zmluvnej pokute.

Nárok na zaplataenie zmluvnej pokuty v konkrétnej veci si navrhovateľ vyvodil z obsahu Dodatku k Zmluve o pripojení spísaného dňa 08.06.2011 a vzťahujúceho sa k t.č. XXXXXXXXXX, konkrétne z bodu 4 tohto Dodatku.

Bod 4 Dodatku zo dňa 08.06.2011 bol medzi zmluvnými stranami dojednaný v nasledujúcom znení : „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku. V prípade žiadosti Účastníka o vypojenie SIM karty z prevádzky v zmysle bodu tohto Dodatku je zmluvná pokuta podľa predchádzajúcej vety splatná okamihom doručenia žiadosti o vypojenie SIM karty z prevádzky Podniku. Zaplataením akejkoľvek zmluvnej pokuty podľa tohto Dodatku nezaniká právo Podniku na náhradu škody v plnom rozsahu, ktorá mu vznikla porušením povinnosti, na ktorú je viazaná daná zmluvná pokuta. Účastník je zároveň povinný uhradiť Podniku náhradu škody presahujúcu sumu zmluvnej pokuty“. Konkrétna suma zmluvnej pokuty je uvedená v Tabuľke č. 1 Dodatku v sume 47,80 eur.

Po oboznámení sa s obsahom konkrétneho zmluvného dojednaní sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že formulácia dojednaní o zmluvnej pokuty obsiahnutá v bode 4 Dodatku nie je dostatočne určitá, pretože z jej obsahu nie je jasne, určito a zrozumiteľne definované určenie povinností, pre porušenie ktorých sa dojednáva zmluvná pokuta. Z uvedeného textu nie je bez pochybností zrejmé, akých konkrétnych „akýchkoľvek povinností“ uvedených v bodoch a článkoch či už dodatku, alebo s odkazom na Všeobecné podmienky, sa zmluvná pokuta má týkať, pričom vyvodit' si, čo sú to „akékoľvek povinnosti“ nemožno jednoznačne ani z ďalšieho obsahu dodatku, keďže tento bod odkazuje aj na Všeobecné podmienky. Hoci sú v texte tohto dojednaní určené ktoré body Dodatku a ktoré články Všeobecných podmienok majú upravovať konkrétne vymedzenia povinností, na ktoré sa mala zmluvná pokuta vzťahovať, avšak z hľadiska naplnenia kritéria určitosti, jednoznačnosti a konkrétnosti takýto strohý odkaz na články a body dodatku a Všeobecných podmienok nemôže obstáť. Z hľadiska právnej istoty nemožno pripustiť, aby odporkyni, ako spotrebiteľke, vznikla sankčná povinnosť v podobe zmluvnej pokuty bez dostatočného určitého a jasného vymedzenia týchto náležitostí, lebo v takomto prípade nie je možné posúdiť ani otázku oprávnenosti nároku na zmluvnú pokutu, ani primeranosti dohodnutej zmluvnej pokuty a ani otázku možnosti jej zníženia v prípade uplatnenia moderačného práva súdu v zmysle zákonných ustanovení. Predovšetkým však predmetný článok dodatku je neurčitý a nejasný v jednoznačnom určení a vymedzení konkrétnych porušení povinností, vo vzťahu ku ktorým vyplýva odporkyni povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu za predpokladu porušenia povinností. Hoci odvolací súd pripúšťa, reagujúc tým na odvoláciu námietku navrhovateľa, že zo znenia ustanovenia § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka nevyplýva, kde a ako má byť porušená povinnosť stanovená (či priamo v zmluve alebo iným spôsobom), no opätovne je nutné rešpektovať všeobecné ustanovenia o požiadavkách platnosti akéhokoľvek právneho úkonu. Záujem zmluvných strán pri uzatváraní akéhokoľvek právneho úkonu by mal smerovať k čo možno najväčšej miere zabezpečia právnej istoty dojednaných práv a povinností v záujme predchádzania neskorších možných eventuálnych nejasností a sporov, čo je napĺňané požiadavkou konkrétnosti a určitosti úkonu. V prípade dojednaní určitého sankčného mechanizmu spojeného s finančným postihom požiadavka presného, určitého, nezameniteľného a tým aj nespochybniteľného určenia práv a povinností jednotlivých zmluvných strán je obzvlášť naliehavá. Je žiadúce, aby bolo jednoznačne a bez pochyb zrejmé, ktoré konkrétne práva a konkrétne povinnosti zo zmluvy vyplývajú ktorej konkrétnej zmluvnej strane. Odvolací súd, s poukazom na citované konkrétne dojednanie bodu 4 Dodatku k Zmluve o pripojení, sa nestotožňuje s argumentmi navrhovateľa, že je z jej obsahu zrejmé, pre prípad porušenia akých konkrétnych povinností následne vyplýva odporkyni povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu.

Vzhľadom na vyššie uvedené výhrady voči tomuto dojednaniu aj odvolací súd, zhodne s právnym názorom prezentovaným súdom prvého stupňa, považuje sporný bod 4 dodatku za natoľko neurčitý, nejasný a nekonkrétny, že tento nedostatok prejavu vôle je nutné považovať podľa ustanovenia § 37 Občianskeho zákonníka za neplatný. Neplatnosť tohto dojednania je absolútnou neplatnosťou od začiatku bez ohľadu na to, či sa niekto dôvodu neplatnosti dovolal.

Možno potom zhrnúť, že právne závery, na základe ktorých prvostupňový súd meritórne rozhodol, boli vecne správne. Odvolací súd potom na základe uvedeného, po oboznámení sa s dôvodmi odvolania, po zvážení všetkých relevantných skutočností rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutom výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Vo zvyšnej, odvolaním nenapadnutej časti, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení a ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. a odporkyni, ako v odvolacom konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. si odporkyňa v odvolacom konaní trovy neuplatnila a zo spisu žiadne trovy odvolania tejto účastníčke nevyplývajú. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.